

ЖЕНИЕ, И С ТОВА ЗАРЕГИСТРИРА ЗААЧИТЕЛНО НАУЧНО ПОСТИЖЕНИЕ.

ДИМОВ Е ДОПУСКАЛ В СВОЯТА РАБОТА И НЯКОИ НЕДОСТАТЪЦИ. ТОЙ СЕ ВПУСКА В МНОГОБРОЙНИ, ЧЕСТО ИЗЛИШНИ ПОДРОБНОСТИ, КОЕТО ПРАВИ РАБОТАТА ТЕЖКА И ПРЕТРУПАНА. ТОЗИ НЕДОСТАТЪК СЕ КОМПЕНСИРА САМО ОТЧАСТИ С ВЪКЪВАНЕТО НА СИНОПСИСИ И ДИАГРАМИ - ТЕЗИ ЯСНЯВАТ, НО ЕДНОВРЕМЕННО ПОСТАРЯТ И ДАЖЕ ПОТРЕТЯТ ИЗЛОЖЕНИЕТО. НЯКОИ ~~тези~~ ПРЕДПОЛОЖЕНИЯ, ОСОБЕНО ВЪВ ВРЪЗКА С МИНАВАНЕТО НА ОПЛОДЕНАТА ЯЙЦЕНЦЕЛЕТКА ПРЕЗ ЯЙЦЕПРОВОДА, ИЗКЪВАНЕТО И, РОЛЯТА НА РЕСНИЦИТЕ И ТУБАРНАТА МУСКУЛАТУРА ПРИ НЕЙНОТО ПРИДВИЖВАНЕ И ПР. НЕ СА ДОСТАТЪЧНО ОБОСНОВАНИ. ТЕЗИ ВЪПРОСИ БИХА МОГЛИ ДА БЪДАТ ОБЕКТ НА СПЕЦИАЛНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ, ТЕ СА ДОСТА ПРЕПЛЕТЕНИ ЗА ДА БЪДАТ РАЗРЕШЕНИ ИНЦИДЕНТНО.

ТРУДЪТ НА Д. ДИМОВ "ТЕОРИЯТА НА ОТРАЖЕНИЕТО В БИОЛОГИЯТА" ИЗХОЖДА ОТ ИЗВЕСТНОТО ИЗКАЗВАНЕ НА ЛЕНИН ЗА ОТРАЖЕНИЕТО, РАЗРАБОТЕНО ОТ ТОДОР ПАВЛОВ В СТРОИНА ТЕОРИЯ НА ОТРАЖЕНИЕТО. ТАЗИ ТЕОРИЯ ПОЗВОЛЯВА ДА СЕ СТИГНЕ ДО ЗНАЧИТЕЛНО ЗАДЪЛЕСЧАВАНЕ И ПЪЛНО ИДЕЙНО-ТЕОРЕТИЧЕСКО ЕДИНСТВО НА ОСНОВНИТЕ ПОНЯТИЯ В ЕВОЛЮЦИОННИТЕ МОРФОЛОГИЯ, ТВОРЧЕСКИЯ ДАРВИНИЗЪМ И ПАВЛОВСКОТО УЧЕНИЕ ЗА ВИСШАТА НЕРВНА ДЕЙНОСТ.

ТОЗИ ТРУД Е САМО УВОД, ПОСТАВЯНЕ НА ТЕМАТИКАТА И ПЛАН ЗА ПО-НАТАТЪШНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ В ТАЗИ ПОСОКА. ДИМОВ ВЪЗНАМЕРЯВА ДА ГИ РАЗВИЕ В РЕДИЦА СТАТИИ, ВСЯКА ОТ КОИТО ЩЕ ОБХВАНЕ ДАДЕНА СТРАНА НА ОТРАЖЕНИЕТО И ЩЕ ДАДЕ СИСТЕМАТИЧНО ИЗЛОЖЕНИЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВОТА ОТ РАЗЛИЧНИ БИОЛОГИЧНИ ДИСЦИПЛИНИ, КОИТО МОГАТ ДА Я ПОДКРЕПЯТ. СЪОБРАЗНО С ТОВА ДИМОВ РАЗПОЛОГА ТЕМЕТЕ НА СВОИТЕ ВЪДАЩИ ПУБЛИКАЦИИ В СЛЕДНИЯ РЕД:

- 1/ОБЩОБИОЛОГИЧЕСКА СТРАНА НА ТЕОРИЯТА ЗА ОТРАЖЕНИЕТО
- 2/ГНОСЕОЛОГИЧНА СТРАНА НА ПРОБЛЕМА ЗА БИОЛОГИЧНИТЕ ФОРМИ НА ОТРАЖЕНИЕТО
- 3/МОРФОЛОГИЧНА СТРАНА НА ПРОБЛЕМА ЗА ОТРАЖЕНИЕТО В ЖИВАТА МАТЕРИЯ
- 4/ФУНКЦИОНАЛНА/ФИЗИОЛОГИЧНА/ СТРАНА НА ПРОБЛЕМАТА ЗА ОТРАЖЕНИЕТО В ЖИВАТА МАТЕРИЯ
- 5/БИОХИМИЧНА СТРАНА НА ПРОБЛЕМАТА ЗА ОТРАЖЕНИЕТО В ЖИВАТА МАТЕРИЯ
- 6/ОНТОГЕНЕТИЧНА СТРАНА НА ПРОБЛЕМАТА ЗА ОТРАЖЕНИЕТО В ЖИВАТА МАТЕРИЯ
- 7/ФИЛОГЕНЕТИЧНА СТРАНА НА ПРОБЛЕМАТА ЗА ОТРАЖЕНИЕТО В ЖИВАТА МАТЕРИЯ

В КНИГАТА СИ "МАТЕРИАЛИЗЪМ И ЕМПИРИОКРИТИЦИЗЪМ", РАЗВИВАЙКИ НЯКОИ МИСЛИ НА МАРКС И ЕНГЕЛС, ЛЕНИН ПИШЕ: "ЛОГИЧНО Е ДА СЕ ПРЕДПОЛОЖИ, ЧЕ ЦЯЛАТА МАТЕРИЯ ПРИТЕЖАВА СВОЙСТВО ПО СЪЩЕСТВО РОДСТВЕНО С УСЕСАНАТО, СВОЙСТВОТО ДА ОТРАЖАВА". СПОРЕД ТОДОР ПАВЛОВ ТАЗИ МИСЪЛ НА ЛЕНИН ИМА ГРАМАДНО И ВСЕ ОЩЕ НЕДОСТАТЪЧНО ОЦЕНЕНО МЕТОДОЛОГИЧНО ЗНАЧЕНИЕ. В СВОЯТА "ТЕОРИЯ НА ОТРАЖЕНИЕТО" ТОДОР ПАВЛОВ ПРАВИ ОПИТ ДА ДАДЕ ПО-КОНКРЕТЕН ИЗРАЗ НА ТАЗИ ЛЕНИНОВА МИСЪЛ.

СПОРЕД ТОДОР ПАВЛОВ ВСЯКО ВЪНШНО ДЕЙСТВИЕ НА ДАДЕН ПРЕДМЕТ/НАПР. МЕХАНИЧНО, ФИЗИЧНО, ХИМИЧНО И Т.НАТ./ТРЯБВА ДА СЕ СХВАЩА КАТО ФОРМА НА НЕГОВОТО ВЪТРЕШНО САМОРАЗВИТИЕ, КОЕТО ДЪК ОТ СВОЯ СТРАНА Е ЧАСТЕН СЛУЧАЙ ОТ ВСЕОБЩОТО САМОРАЗВИТИЕ НА ЕДИННАТА В ВЪЗВРАТНОТО СИ МНОГООБРАЗИЕ ПРИРОДА. АКО ТОВА Е ТАКА, ЛОГИЧНО Е ДА СЕ ДОПУСКНЕ, ЧЕ ВСЯКИ ПРЕДМЕТ, КОГАТО РЕАГИРА ВЪНШНО НА ДРУГ ПРЕДМЕТ, РАЗВИВА ЕДНО ОСОБЕНО ВЪТРЕШНО ~~състояние~~ СЪСТОЯНИЕ, В КОЕТО СЕ ПРОЯВЯВА ЕДИННАТА ПРИРОДА НА САМОРАЗВИВАЩОТО СЕ ПРИРОДНО ЦЯЛО. ТОВА ВЪТРЕШНО СЪСТОЯНИЕ НА ВЗАИМОДЕЙСТВУЮЩИТЕ ПРЕДМЕТИ ИМА ХАРАКТЕР НА РЕЗОНАНС, НА СЪОТВЕТСТВИЕ, НА "ОТРАЖЕНИЕ", КОЕТОТО ВСЯКИ ОТ ТЕЗИ ПРЕДМЕТИ ЧРЕЗ СВОЯТА МАТЕРИАЛНА СЪЩНОСТ Е ПРОЯВА НА ЕДИННОТО, САМОРАЗВИВАЩО СЕ ДИАЛЕКТИЧЕСКИ ПРИРОДНО ЦЯЛО. ТОВА ВЪТРЕШНО СЪСТОЯНИЕ, ТОЗИ РЕЗОНАНС